

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: 19:15*
צאת השבת: 20:24
רבינו תם: 20:57
שבת שלום וטובורך !!!

* 30 דקי קודם השקיעה

בזכות נשים צדיקות

גיליון 118

פרשת מטות תשפ"ב | שבת מברכין | יש לשמור על קדושת הגיליון!

פנינה לנשמה

בזכות שמירת העיניים של בחור

בחיפה על הכרמל התגורר אדם חילוני בשם דן. מול ביתו של דן היה חלון ראוה בו הוצגו מראות לא צנועים. יום אחד שרר שרב כבד, וכולם הסתגרו בבתים והגיפו את התריסים. דן הבחין מרחוק בבחור ישיבה שמתקרב לאזור ואמר לעצמו: "הרי כולם מסתגרים בבתים, הבחור הזה ודאי חושב בליבו שאף אחד לא רואה אותו. הבה ואראה אם הוא יעמוד מול החנות להסתכל או לפחות יגניב מבט לעבר חלון הראווה".

עמד דן והציץ מבין חרכי התריס. הבחור הגיע, וכשעבר ליד החנות, סובב את ראשו לגמרי לצד השני והמשיך הלאה. דן התרגש ואמר לעצמו: "אם זה לא מעניין אותו, סימן שיש דבר הרבה יותר מעניין! אני חייב ללכת לבדוק מה זה!". הוא באמת בדק את הדבר המעניין הזה. בסופו של דבר הוא מצא את דרך התורה, נעשה בעל תשובה ותלמיד חכם, והקים בית של תורה.

הרי לנו איזה קידוש ה' יכול לעשות בחור אחד, ששומר על עיניו בטהרה! (אריה שאג)

פינת ההלכה

- סיפור לשבת
- קוה אל ה'
- שביבי אור
- אור הצדיק
- חכמת נשים

החולצה

שאלה: על אלו דברים אני צריכה להקפיד באורך או רוחב החולצה שאני לובשת בכדי להיות בטוחה שאכן היא עונה על גדרי הצניעות?

תשובה: מבואר בחז"ל שהחלק העליון של הגוף טעון הצנעה יתירה ולכן חובה להקפיד שהחולצה תהיה רחבה ורפוייה במיוחד בחלק העליון, כדי שתשטש את צורת הגוף שמלפנים ומשם ולמטה צריך להקפיד שקו החולצה לא יחזור ויכנס תיכף פנימה לכיוון הגוף אלא ירד בקו ישר כלפי מטה, כדי להסוות את צורת הגוף. בנוסף לכך יש להיזהר שאורך החולצה יכסה את כל המקומות הטעונים כיוסי בכל מצב ותנועה כגון בזמן התכופות או הגבהת הידיים וכיוצ"ב, ולא די בכך שיכסה רק בצורה גרתית בלבד. הלובשת חולצה העונה על גדרים אלו יכולה להיות בטוחה שעשתה רצון בוראה כראוי.

חשוב לציין שישנן חולצות או שמלות שהסגירה היא בגב עם כפתור אחד למעלה והשאר קצת פתוח ובגלל שזה מאחור אין האשה שמה לב לזה לכן צריך להזהר ללבוש בגד נוסף תחתם שח"ו לא יהיה חלק מגופה גלוי.

בתב השל"ח הקדוש בשער האותיות: "ומבל שבו האשה שחיה מחויבת להיות צנועה ביותר שיהיה כל בבורה פנימה, ותסתיר עצמה מבל אדם שבעולם בבל מה דאפשר".

סיפור לשבת

דור שלא נבנה בימיו

ואחר הוסיף: "למען האמת ידעתי זאת כבר בערב שבת, בשמעי אתכם מתכבדים בקלונו של המועמד השני, שכן, אי אפשר להבנות מקלונו של הזולת, ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר בקלונו של תלמיד חכם! – אך העדפתי שלא לומר זאת כבר אז, כדי שלא להעיב על שמחת השבת".

לא חלפו ימים רבים, והנה, ללא סיבה גלויה לעין, התהפכה הקערה על פיה, קרנו של המועמד השני עלתה מאוד בעיני הועד, והוא נבחר לבסוף לשמש ברבנות בעיר רדום!

לימים אמר הרבי מאוסטרובצא זצ"ל לחסידיו: "את הסיפור הזה מצוה לפרסם! אילו היה בכוחי הייתי מדפיסו בקונטרס מיוחד ומפיצו ברבים. במקום שיש התכבדות בקלון הזולת אין שום הצלחה כי אם חורבן והפסד!"

ה"חפץ חיים" כותב: "וכתבו הראשונים, דמה שהיה כח בעוון הזה להחריב בית הבנוי, על אחת כמה וכמה שלא יניח לבנותו מחדש. וזהו רמז מה שאמרו חז"ל, כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו – כאילו נחרב בימיו. על כרחך שאנו צריכין לתקן החטא הזה, דהיינו להיזהר שלא להיכשל בו, דעד מתי נהיה בגולה?". לא יתכן שאדם שמחכה לבנין בית המקדש ובאמת רוצה בכך – ימשיך הלאה ולא יתקן את עצמו!

דור שלא נבנה בימיו כאילו נחרב בימיו – לו יצויר שהיו בונים את בית המקדש, בדור שלא נבנה בימיו הוא היה נחרב!! עדיין שנאת חינוס שורה בתוכנו, ופשוט, שכדי לזכות לבנות את בית המקדש עלינו להתחזק בעניינים שבין אדם לחבירו ולהיות נושא בעול עם חברו. (אדרבה)

בלבד. תוך כדי דיבור אמר אחד החסידים: "בעזרת ה' בוטחים אנו כי רבי אליהו יבחר, משום שבשבת שעברה בא אותו רב לשבות כאן ובדרשה שמסר קבל עם ועדה הוא נכשל בלשונו, והדבר פגם ברושם הכללי שהותיר על תושבי העיר".

שמע הרבי ולא הוסיף לדבר בענין, אלא פנה להכין עצמו לקראת שבת.

השבת עברה על כולם בהתרוממות נפש גדולה, נוכחותו של הרב בשעת הדרשה הותירה על בני המקום רושם

אדיר, והדרשה שמסר רבי אליהו כבשה גם היא את לבבות השומעים.

במוצאי שבת, כאשר באו החסידים, להפרד מרבם ולהודות לו על טרחתו, אמר אחד מהם, כי גונב לאזניו מאחורי הפרגוד, שראשי הועד נהנו ביותר מרבי אליהו, ולכן מן הסתם הוא יהיה המועמד הנבחר.

נעצר הרבי ואמר: "הזמן והכח, שאתם משקיעים כדי לגרום לבחירתו של רבי אליהו הינם לריק. הוא לא יבחר! המועמד השני יועדף בסופו של דבר!". נדהמו החסידים. למה ירמזון מילותיו של הרבי?

"איני רומז, אלא אומר מפורשות" – חזר הרבי על תוכן דבריו כשהבחין בהשתוממותם – המועמד השני יבחר, ולא רבי אליהו.

בית שני מפני מה חרב? – מפני שנאת חינוס! ימי האבלות על חורבן הבית הם הזמן המתאים ביותר להתחזק בעניינים של בין אדם לחבירו.

מעשה היה בעיר רדום שבפולין, בשעה שחיפשו בה רב ואב"ד גדול בתורה ובעל שיעור קומה, כיאה וכיאות לעיר המעטירה, שקנתה לה מקום של כבוד בעולם היהדות והחסידות.

שבעים מועמדים ניסו את כוחם, כל אחד מהם רב גדול במקומו, אך פרנסי העיר רדום ערכו ברור אחר ברור, ובזה אחר זה דחו את כולם. בסופו של דבר נותרה על הפרק מועמדותם של שני רבנים בלבד – שניהם גאוניים ומפורסמים וגדולי תורה.

אחד המועמדים היה הגאון רבי אליהו, רבה של העיר גריצא. תלמידו של הרה"ק רבי מאיר יחיאל מאוסטרובצא זצ"ל.

לקראת מועד ההכרעה, הוזמנו שני המועמדים ע"י ראשי הועד לבחירת הרב לשבות בעיר ולשאת דברים לפני הקהל, על מנת לתת לבני הקהילה הזדמנות להתרשם מהם באופן אישי.

ברדום היו חסידי אוסטרובצא רבים, ומאחר שהם רצו עד מאוד במינוי איש שלומם, הגו רעיון מבריק – הם הגישו לרבם בקשה שיבוא לשבות בעירם באותה שבת שבה יבוא רבי אליהו, תלמידו. מטרתם היתה לחזק את מעמדו, שהרי כשיראו תושבי העיר כי האדמו"ר הקדוש מכבדו, ירצו גם הם לבחור בו.

הרבי שהיה מטבעו אדם רך, וגם העריך את תלמידו ביותר, נעתר להפצרותיהם ובא לשבות עמם.

החסידים קבלו את פניו בכבוד גדול. בשיחה שהתפתחה בערב שבת, התעניין הרבי בשמותיהם של כל שאר המועמדים, ורק אז נודע לו שמול תלמידו מתמודד כעת מועמד אחד

קוה אל ה'

השנאה מזרה על הפרוץ באמונה

בית המקדש הראשון חרב בגלל ג' עברות חמורות שהיו בו: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. "אבל מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים – מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלוש עברות, עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים" (יומא ט ע"ב). לכאורה תמוה הדבר: וכי רק בגלל עוון אחד, של שנאת חנם מחריבים בית מקדש? רק בגלל שנאת חנם מסתלקת השכינה? מסביר הרב גואל אלקריף שליט"א, שמעתי תשובה נפלאה על תמיהה זו. מהי בעצם שנאת חנם?

אדם שונא את חברו, אבל הוא מסביר בטוב טעם ודעת: לא סתם אני כועס עליו ולא סתם אני שונא אותו. הוא פגע בי והזיק לי. הוא גרם לי רעה! בגלל זה אני שונא אותו.

השנאה הזו היא בגלל סיבה, לא לחנם. אם כן למה קוראים לזה שנאת חנם? התורה מזהירה אותנו: "לא תשנא את אחיך בלבבך... ואהבת לרעך כמוך אני ה'". מה הקשר בין "אני ה'" לענין "לא תשנא"?

התשובה היא פשוטה, אבל מונח בה יסוד חשוב באמונה: אתה יודע שמי שעושה את הכל, זה הקב"ה. אם אתה כועס על חבר שלך, אתה כועס עליו לחנם. הוא לא עשה לך כלום!

יהודי חי עם האמונה ש"אני ה'". הוא יודע ומבין שהקב"ה מנהל את העולם, הכל ממנו ואין בלתו. יהודי יודע שאם בא עליו ניסיון – הניסיון הזה שלוח מאת הקב"ה, והריהו בצדק מוחלט, ולטובתו של האדם.

הוא יודע גם, שאם חברו פגע בו, החבר היה רק שליח. לשום אדם אין יכולת להזיק או להועיל במה שלא נגזר מן השמים. האדם המביט על הענינים באופן נכון שכזה – לא שונא אף אחד. אין טעם לכעוס על בן אדם בגלל נזק שלא עשה. העבודה שלנו היא להתחזק באמונה ובהכרה כי "אני ה'". כשיש אמונה, אתה חי עם הקב"ה. הקב"ה הוא חלק מהחיים שלך. (דורש טוב - בין המצרים)

שביבי אור

לא יחל דברו

"לא יחל דברו" – לא יעשה דיבורו חולין, ורבותינו למדו מכאן לשמירת הלשון מכל דיבור אסור. מספר הרב וולך סיפור ששמע ממקור ראשון.

כאבים עזים תקפו אישה בעיניה, והרופא מצא שהעורק הראשי התפוצץ. העין בסכנה, ובכירי הרופאים חששו לנתח מפאת הסיכון הגבוה. בקושי רב נעתר פרופסור אחד לנתח, וקבע תור לניתוח. פנתה האישה אל הרבנית קנייבסקי ע"ה לקבל ברכתה, והרבנית יעצה לה: "תתחילי בלימוד שתי הלכות ליום בדיני שמירת הלשון, שזו סגולה נפלאה לכל דבר".

שמעה החולה, וקיבלה על עצמה. בהגיעה לניתוח, נפעם הרופא לגלות שהעורק נסתם מאליו, נס רפואי מדרגה ראשונה! ברוב השתאותו נסע עם החולה אל הרבנית, לשמוע מפיה על התרופה המופלאה.

נענתה הרבנית ואמרה: "ידוע לי אישית על מאות מקרי ישועות מופלאות בזכות הלימוד הקבוע בהלכות שמירת הלשון. אבל איני רואה בכך פלא, שהרי הצדיק ממנשסטר זצ"ל הבטיח ישועות גלויות ללומדי הלכות שמירת הלשון, שתי הלכות ליום!"... (מעייך השבוע)

"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

לתרומות להפצת העלון, הקדשות
והנצחות 052-7697432 או
במייל tzniutw@gmail.com

ברכה מיוחדת לתורמים היקרים שיזכו לרוב
נחת, שמחה, הצלחה, בריאות איתנה,
פרנסה טובה, שלום אהבה אחווה ורעות
שפע ברכה להם ולבני משפחותיהם.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' פינחס בן מול ז"ל |
רחל רשל בת איזה ז"ל

ראוי הוא שביום הילולת הצדיקים ילמדו דברי תורה של הצדיק ועל ידי זה ידובבו שפתותיהם להמליץ טוב לפני שוכן מרומים (האר"י ז"ל)

אור הצדיק

כ"ז תמוז - הילולת הצדיק רבי אלעזר אבוחצירא זצוק"ל זיע"א

אתורתנו

באבות פרק א' משנה ו': יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב וכו' והוי דן את כל האדם לכף זכות. ובגמרא שבועות ל': בצדק תשפוט עמיתך (ויקרא יט, טו), הוי דן את חברך לכף זכות.

אמר רבינו שהתוספת בדרשה שהובאה בגמרא, זה ללמד שענין לדון לכף זכות יהיה אצל האדם כמו דיין היושב לשפוט בין אדם לחבירו, דכמו כשדיין יושב לדון, אף שרואה צד חובה לאחד לא מחליט תיכף חובתו על צד החובה, אלא מחפש לו צדדי זכות ואז הוא דן ופוסק, כי רק לאחר שיש לפניו כל הצדדים לחובה ולזכות הוא פוסק. כן הוא כשרואה בחבירו איזה דבר

שנראה בעיניו שלילי, לא יחליט תיכף על סמך זה מענין האישיות של חבירו, אלא יהיה בבחינה ובמעמד של דיין לחפש צדדים של זכות למה שעשה חבירו, ואז אולי יגיע למסקנא לדונו לכף זכות, וזה חז"ל כיוונו במה שהסמיכו לדון לכף זכות לאותו פסוק ד"בצדק תשפוט עמיתך", שיבחן את המעשה על כל צדדיו שעשה חבירו לראות בו גם צדדים של זכות.

והמפתח לאדם לדון את חבירו לכף זכות, הוא מה שלימדונו חז"ל באבות "ואל תדין את חברך עד שתגי למקומו", המשמעות הטמונה במה שאמרו "למקומו", כמו שכתב הרב דסלר דהיינו למיזוג דעותיו ותכונותיו, כיון שהאנשים חלוקים בדעות ובאופי, ולכן אף אם נדמה לאחד שמה שחבירו עושה הוא מעשה שלילי שאין ראוי לעשותו, אין לו לשפוט אותו לחובה על כך, כי אולי אם הוא היה עם אופי כחבירו, היה גם כן נוהג כן. (פקודת אלעזר)

שבתוי הצדיק

מספר הרה"ג גדעון עטיה שליט"א, "במו עיני נוכחתי ביצ' רפואי' שהתחולל בזכות רבנו זצ"ל. אשתו של ראש כולל אחד ילדה בניתוח קיסרי. והיות שהחדירו חומר שלא היה מתאים לגופה, היא הפכה ל"צמח". הרופאים טענו שאין לה סיכוי להחלים. הם אפילו לא תפרו כהוגן את מקום הניתוח, כי הם חשבו שבין כה וכה היא לא תקום ממיטת חוליה. בעלה היה שרוי בצער גדול על אשתו היקרה, ועל שמונת ילדיו המחכים בבית לאמם. הוא התקשר אלי ביום שישי, ביום שאין הרב מקבל קהל, וביקש ממני שאתקשר ואבקש מ"בבא אלעזר" שיברכה. עשיתי כדבריו, והרב השיב (דרך הרבנית) שאמתין שעה אחת ושוב אתקשר. במשך שעה זו הרב הסתגר בחדרו, והרבה בתחנונים, (כך סיפרה לי הרבנית). לאחר שיצא מחדרו הוא הורה לרבנית להתקשר אלי ולבשר ש"הגזירה התבטלה". ואכן, הלא יאומן קרה, האישה חזרה להכרה מיד באותו היום, ובליל שבת היא כבר התישבה במיטה ואכלה בכוחות עצמה.

חכמת נשים

חינוך באהבה

חמישה ילדים נולדו לה, למשפחת שטרנבוך. על הבית הגדול התרגשו ובאו שנים מלאות עשייה, שנים של זריעה לעתיד ובנייה בהווה. הרבנית יפה שטרנבוך ע"ה ניהלה בתבונה ובאהבה את ממלכתה הצעירה שהלכה וגדלה. דליים של אהבה, ללא גבול, שפכה על ילדיה. יחסה לילדים היה רווי בעין טובה, בכבוד ובאמון. היא ראתה בילדיה את מעלותיהם. לא היה אצלה דבר כזה "הוא רק ילד". נשמה של ילד, גם היא ראויה לכבוד. אם אירע שהיה עליה להעיר לילד – אף אחד מאחיו ואחיותיו לא ידע מכך! היא דאגה שהשיחה תתקיים בפרטיות מוחלטת, שאיש לא ישמע, וגם לא ידע על קיומה של השיחה.

כשילד נכשל, תמיד דנה לכף זכות. שגור על לשונה המשפט "מי שלא שוטף כלים – גם לא שובר אותם". כישלון הוא עדות לכך שמישהו ניסה לעשות משהו, ולא רק ישב בחיבוק ידיים... כמה עין טובה וכבוד לזולת טמונים בהסתכלות שכזו.

(יפו פעמיד)

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' חיים חתאתו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחיה ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת תמוז ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ז אלול תשמ"מ
ת.נ.צ.ב.ה